

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2008 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-482/08)

(2009/C 32/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson, pełnomocnik, T. Ward, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WE) nr 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (¹);
- ustalenie po stwierdzeniu nieważności decyzji o dostępie organów policyjnych do VIS, że jej przepisy powinny pozostać w mocy z wyjątkiem zakresu, w którym skutkują wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa z udziału w stosowaniu decyzji o dostępie organów policyjnych do VIS;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zjednoczonemu Królestwu odmówiono prawa do udziału w przyjęciu decyzji o dostępie organów policyjnych do VIS, uzasadniając to stanowiskiem Rady, że środek ten stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy, czyli wspólnej polityki wizowej. Z tego względu Rada uważa, że Zjednoczone Królestwo nie jest związane tą decyzją ani nie podlega jej stosowaniu.

Zjednoczone Królestwo podnosi, że Rada mylnie stwierdziła, iż decyzja ta stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy. Decyzja o dostępie organów policyjnych do VIS nie stanowi rozwinięcia wspólnej polityki wizowej, ale raczej środek współpracy policyjnej. Ani cel, ani treść decyzji o dostępie organów policyjnych do VIS nie dotyczą wspólnej polityki wizowej. Przeciwnie, jest ona w całości poświęcona udostępnianiu informacji wprowadzanych przez organy wizowe wyznaczonym organom ścigania i Europolowi w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania. Jest to odzwierciedlone w dokonanych przez Radę wyborze podstawy prawnej, czyli art. 30 ust. 1 lit. b) i art. 34 ust. 2 lit. c) TUE.

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o dostępie organów policyjnych do VIS oparte jest zatem na takiej podstawie, że wyłączenie Zjednoczonego Królestwa z jej przyjęcia powoduje naruszenie istotnych wymogów proceduralnych lub naruszenie Traktatu w rozumieniu art. 35 ust. 6 UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218, s. 129.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-284/06 Gualtieri przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 listopada 2008 r. przez Claudię Gualtieri

(Sprawa C-485/08 P)

(2009/C 32/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Claudia Gualtieri (przedstawiciele: adwokaci P. Gualtieri i M. Gualtieri)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- odrzucenie wszelkich przeciwnych wniosków, zarzutów i argumentów,
- przyjęcie najbardziej odpowiednich wniosków i stwierdzeń
- w ramach uwzględnienia argumentów przedstawionych w odniesieniu do różnych podniesionych kwestii i związanych z nimi pojedynczych /poszczególnych żądań, przywołanych tutaj w całości,
- obwieszczenie /ogłoszenie jako zasady prawa, że stosunek między oddelegowanymi ekspertami narodowymi (OEN) i Komisją Wspólnot Europejskich jest stosunkiem pracy najemnej i jest on podobny do stosunku pracy członków personelu tymczasowego a dodatki wypłacane tymże OEN mają charakter wynagrodzenia,
- stwierdzenie, że zgodnie z prawem wspólnotowym za taką samą pracę należy się równe wynagrodzenie, a ewentualna zapłata różnego wynagrodzenia podmiotom pozostającym w związku małżeńskim i podmiotom pozostającym w trwałym związku faktycznym odpowiednio stanowi dyskryminację na szkodę osoby należącej do rodziny w rozumieniu prawa,